

forslaget at forsørge sig selv i de første 26 Uger, efter at Ulykkestilfældet er sket. Men naar det er saaledes, kan man paa ingen Maade sige, at Grundlaget for Lovforslaget er Arbejdsgivernes Pligt til at forsørge deres Arbejdere; thi de statistiske Beregninger oplyse jo, at de allerfleste, nemlig 90 pCt. af de tilstadekomne Arbejdere, blive helbrede, før disse 26 Uger ere forløbne, og at de Omkostninger, som disse 90 pCt. af mindre Ulykker beløbe sig til, udgøre Halvdelen af de Omkostninger, som Ulykkestilfældene i det hele taget andrage. Altsaa kan man med større Berettigelse sige, at Grundlaget for Lovforslaget er det, at Arbejdsgiverne og Arbejderne skulle være halvt om at forsørge de tilstadekomne Arbejdere. Men altsaa, med denne Indskrænkning, naar man lægger Mærke til disse 26 Uger, som jeg forøvrigt særlig skal gøre et Par Bemærkninger om — hvorom jeg forøvrigt vistnok er enig med det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds — kan man nok sige, at det er formelt rigtigt, at Grundlaget er Arbejdsgivernes Pligt at forsørge disse grove Læstioner. Men enhver, som har læst med Opmærksomhed de Forhandlinger, som ere førte i det andet Ting, og som det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds aabenbart ogsaa har læst med Opmærksomhed, vil have lagt Mærke til, at der i det andet Ting fra alle Sider, baade fra den højtærede Minister og fra Højre og fra Venstre kom Udtalelser, som tydede paa, at skønt det formelle Grundlag for Lovforslaget er dette, at det er Arbejdsgiveren, som skal forsørge de tilstadekomne Arbejdere, er det dog egentlig ikke Meningen, at denne Byrde endelig og omfribt skal komme til at paahvile Arbejdsgiveren og det gjorde forøvrigt ogsaa det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds selv opmærksom paa, idet han udtalte, at det var Hensigten at flytte Byrden over paa Forbrugerne. Altsaa, skønt Lovforslagets formelle Grundlag er dette, at det er Arbejdsgiveren, der skal bære det, er det dog den reelle Mening med Lovforslaget, som et æret Medlem i det andet Ting ytrede, at Byrden efterhaanden skal glide over paa Forbrugerne. Man antog i det andet Ting og vistnok ogsaa fuldstændig med Rette, at Arbejdsgiverne vilde paa en eller anden Maade sørge for, bestrebe sig for at unddrage sig denne Byrde, som jo for adskillige navnlig mindre Arbejdsgivere maaske kunde falde noget besværlig og saa gjorde man i det andet Ting opmærksom paa, at der jo var to Maader, hvorpaa Arbejdsgiverne kunde skyde denne Byrde fra sig.

Den ene var den, som blev fremhævet fra det ærede Medlem, der talte sidst (P. Holm), nemlig at de kunde skyde Byrden fra sig ved at formindste Arbejdslønnen, og jeg ønsker udtrykkelig at gøre opmærksom paa, at det ikke alene er det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (P. Holm), der har denne Mening, at det var en Udvej, som Arbejdsgiverne kunde gribe til, men det blev fremhævet fra alle Sider, saa vidt jeg huster i det andet Ting, maaske endogaa fra den højtærede Minister selv, under alle Omstændigheder fra den Side i Tinget, som den højtærede Minister tilhører, fra alle Sider blev det fremhævet, at der var en meget betydelig Fare for, at det kunde blive Arbejderne selv, som kunde komme til at bære Byrden ved Forsikringen, og det blev særlig fremhævet, at det vilde kun blive de bedst lønmede Arbejdere, som vilde komme til at bære Byrden, idet man gjorde opmærksom paa, at de daarligt lønmede Arbejdere vare saa daarligt lønmede i Forvejen, at der ikke kunde være Tale om at tage noget fra deres Løn, hvis de i det hele skulde have noget at leve af, og derfor, bemærkede en Taler i det andet Ting, vilde det snarest komme til at gaa ud over de bedst lønmede Arbejdere, som maaske kunde undvære noget, og det vilde være særdeles uheldigt, thi i det Øjeblik det kom til at gaa ud over de bedst lønmede Arbejdere, vilde derved hele Arbejderstandens Niveau blive sænket, og ogsaa i andre Henseender vilde dette blive til Skade for Arbejderne, da det i Reglen er de bedst lønmede Arbejdere, de mest økonomisk selvstændige, der have den mest aandelige Udvikling og derfor ere bedst i Stand til at tale Arbejdernes Sag og i det hele taget gaa i Spidsen for Arbejderbevægelsen. Endvidere gjorde man opmærksom paa i det andet Ting, at Byrden kunde fra Arbejdsgiverne blive skudt over paa Forbrugerne, og man ansaa det for ret naturligt og rimeligt, at Arbejdsgiverne gjorde det, hvis de kunde komme af Sted med det, men man gjorde tillige opmærksom paa, at det vilde være forbundet med ikke saa faa Vanskeligheder for Arbejdsgiverne at forhøje Prisen paa deres Produkter, — det var nemlig den Maade, hvorpaa Byrden skulde lægges over paa Forbrugerne — der blev gjort opmærksom paa, at det vilde have sine store Vanskeligheder, thi da Arbejdsgiverne staa i meget betydelig Konkurrence, baade national og international Konkurrence, vilde det muligvis forhindre, at Arbejdsgiverne kunde komme til at lægge noget af Byrden over paa Forbrugerne. Under alle Omstændigheder forudsatte dette, at de